

[Hans Thyge Jacobsen.]

urigtigt, thi Arbejdsløsheden er ikke blevet større, den er blevet mindre efter Socialreformens Gennemførelse. Arbejdsløshedsprocenterne for de her i Betragtning kommende Aar har været følgende: I 1928 18,5 pCt., i 1929 15,5 pCt., i 1930 13,7 pCt., i 1931 17,9 pCt., i 1932, Aaret før Socialreformens Gennemførelse, 31,7 pCt. — nu kommer Socialreformen —, i 1933 28,8 pCt. og i 1934 22,2 pCt. Og hvad angaar de saakaldt personlig tilmeldte, ved vi alle sammen, at deres Antal i disse Aar har svinget mellem 15 000 og 20 000 aarligt. Det er altsaa ikke rigtigt, naar den højtærede Socialminister angiver stigende Arbejdsløshed som Aarsag til dette fuldkommen uventede Resultat, saa meget kan i hvert Fald faststilles.

Jeg ser altsaa ikke rettere, end at paa Grundlag af disse Kendsgerninger maa det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen straks gaa i Gang med det, han bebudede i sin Tale ved første Behandling, da han Spalte 3079 sagde:

„Hvis nu denne Undersøgelse skulde vise, at de Betingelser, der var stillet, de Forudsætninger, som man nærede . . . . . ikke er opfyldt, saa vil vi i hvert Tilfælde fra vor Side forbeholde os at stille Ændringsforslag.“

Med andre Ord: Arbejdet paa at stille Forslag om Ændringer til Socialreformen kan det ærede Medlem ikke paabegynde for tidligt. Derfor forekommer det os at være i hvert Fald for det ærede Medlem en saare kummerlig Tilfredsstillelse, han faar ved Vedtagelsen af dette Forslag til Beslutning. Naturligvis, det kan have sin Værdi at faa de rent faktiske Udgiftsbeløb frem ogsaa ad denne Vej, men paa dette meget omfattende og meget vanskelige Arbejde, det ærede Medlem har bebudet, han og hans Parti vil gaa i Gang med, nemlig at søge Socialreformen ændret, kom han slet ikke ind. Nu skal der altsaa gaa i hvert Fald et halvt Aar. Vi skal vente i hvert Fald til næste Rigsdagssamlings Paabegyndelse, før end det ærede Medlem og hans Parti vil paabegynde Arbejdet med at søge Socialreformen ændret. Det er efter vor Formening ikke tilstedeligt. Dette Arbejde kan ikke for tidligt paabegyndes, ikke blot af Hensyn til dets Vanskelighed og dets kolossale Om-

fang. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen udtalte i den ofte citerede Tale fra første Behandling, at han i saa Henseende haabede paa den højtærede Socialministers Bistand. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem skal haabe paa. Jeg tror, det ærede Medlem maa være klar over, at han saavel som alle andre, der er overbevist om Nødvendigheden af Socialreformens Ændring, maa gøre sig klart, at her er vi overladt til os selv og ikke kan gøre Regning paa Socialministerens og, som det ærede Medlem sagde, hans Administrations Bistand. Der maa begyndes snarest under Hensyn til ikke alene det store og vanskelige Arbejde, men ogsaa til, at ethvert fornuftigt Menneske — jeg siger udtrykkeligt ethvert fornuftigt Menneske — dog kan sige sig selv, under Hensyn til, at mangfoldige fornuftige Mennesker langt, langt ind i de danske Arbejderes Rækker i Dag siger sig selv, at det er en utaalelig Samfundstilstand, den, man her er naaet til, at lige op imod 300 Mill. Kr. om Aaret nu løber Tomgang i det danske Samfund; enhver kan sige sig selv, at et Samfund, der har forvandlet sig, eller er blevet forvandlet til det, som Grundtvig i sin Tid advarede saa stærkt imod, en Forsørgelsesstat, et Samfund, hvor alle Individier — og den Mentalitet breder sig stærkere og stærkere —, Landets Befolkning, alle Befolkningskredse efterhaanden har opgivet at ville bære Samfundet, i tykt og tyndt, stort og smaat tror, at de kan blive baaret af Samfundet, en saadan Samfundstilstand altsaa, der udtrykkes i dette fabelagtigt store Beløb 300 Mill. Kr. om Aaret, som løber uproductiv Tomgang mellem os, en saadan Tilstand kan man ikke for tidligt gaa i Gang med at faa ændret, og naar vi derfor slutter os til dette Forslags Vedtagelse, sker det kun med tydelig Angivelse af, at her foretager man sig slet ikke Dagens nødvendige Gerning.

Jørgen Jørgensen: Jeg kan ikke se, at der er Anledning til paa Grundlag af det Forslag, der foreligger, at rejse en stor Diskussion om Socialreformen (*Afbrydelse: Hvorfor?*). Fordi alle Partier, ogsaa Det konservative Parti, er enige om, at man bør kræve disse Oplysninger tilvejebragt, netop for at fremskaffe et fornuftigt Grundlag at rejse en Diskussion paa. Naar man